

Jes Lunde (SF):

Jeg kan forstå af hr. Peter Brixtoftes karakteristik af økonomer, at cand.polit. Peter Brixtofte ikke fik mere ud af studietiden, end hvad han vidste i forvejen. Det er så i orden. Det er måske derfor, hr. Peter Brixtofte kan påstå, at løsningen af offentlige opgaver vil give et øget statsunderskud. Det er jo slet ikke sikkert; lad mig komme med bare et enkelt eksempel:

Vi har en kæmpeopgave foran os med jordrensning. Vi har en masse jord med kemikalier i, som udgør en trussel mod vores grundvand. Hvis vi vælger at løse den opgave i dag, kan vi spare de dagpengeudgifter, vi har. Hvis vi venter 20 år til en tænkt situation med fuld beskæftigelse, vil det til den tid være betragtelig dyrere at løse problemet og give et problem for statsfinanserne, som er mere end dobbelt så stort, som det ville være i dag. Så det er altså ikke altid sådan, at det at fremskynde nogle aktiviteter, det at løse en offentlig opgave, giver øget statsunderskud. Det kan også give et mindre underskud i det lange løb. Den effekt kan man også få frem ved at omlægge sin politik.

Til sidst vil jeg sige, at jeg er meget enig med fru Marianne Jelved i, at det, det handler om, er at skaffe plads til alle. Det er faktisk også det, vi lægger op til i SF's politik. Det er derfor, vi er så optaget af at lave nogle samlede løsninger på dette område. Vi kan nemlig ikke acceptere, at man kasserer mennesker; vi kan ikke acceptere, når en direktør Aamund i fjernsynet siger, at prisen for en effektiv kapitalisme er, at der er 100.000 mennesker, der bare ikke kan bruges. Det ville vi aldrig acceptere; der skal være plads til alle i vores samfund.

Vi er også helt enige i, at den kommende skattereform skal medføre en langt større beskatning af forurening og mindre beskatning af arbejde. Vi skal prøve at tage skatteindtægterne på en sådan måde, at vi stimulerer til det, vi gerne vil have. Vi er jo ikke ude på herinde at straffe arbejde, og derfor må vi selvfølgelig lempe personbeskatningen. Jeg tror altså, der er mange ting, vi kan blive enige om, og hvis en studiekreds kan fremme det yderligere, er der tilsagn på stedet fra SF.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke statsministeren for en god åbningsredegerelse. Vi er i Kriste-

ligt Folkeparti helt enige i, at regeringen satte bekæmpelsen af arbejdsløsheden i centrum. Det mener vi var en rigtig prioritering. Nu må det blot ikke blive ved ordene. Og her har vi jo, alle Folketingets partier, ingen undtaget, et kæmpeansvar under de igangværende forhandlinger om en dagpengereform netop for at skaffe en arbejdsplads til alle. Det er et ansvar, vi hver især bør gå ind under og påtage os.

Ethvert menneske har behov for at føle, at det kan noget, som andre har brug for, at det har noget at give, at det kan bidrage med noget til et konkret menneskeligt fællesskab. Kort sagt, at der er brug for det. Opfyldelsen af dette behov kan hindres ved arbejdsløshed. Så bekæmpelsen af arbejdsløsheden er uhyre vigtig for at undgå en række sociale problemer.

Kristeligt Folkeparti ser det som en menneskeret, at alle har mulighed for at virke i samfundsfællesskabet, f.eks. ved at afskaffe de stive regler, hvorved de arbejdsløse bliver straffet for at tage enkelte dages arbejde.

Kristeligt Folkeparti opfordrer alle til at se arbejdsløsheden fra en ny vinkel med større vægt på solidaritet mellem dem, der har arbejde, og dem, der er uden arbejde.

Derfor mener jeg, det er så opløftende, at formanden for Dansk Kommunal Arbejderforbund, Poul Winkler, har foreslået, at de ansatte i amter og kommuner afstår fra 1 pct. af den samlede lønramme ved de kommende overenskomstforhandlinger mod en garanti for, at de sparede penge bruges til at skaffe nye arbejdspladser. Hvis den holdning breder sig i vort samfund, at vi hver især giver afkald på lønfremgang, mod at ledige kommer i arbejde, har vi taget et væsentligt skridt til at reducere ledigheden. Og endnu bedre ville det blive, hvis vi alle blev enige om at gå ned i løn mod en samtidig momsnedsettelse f.eks., gerne en særlig nedsættelse af fødevareromsen.

Men rent konkret for at komme et skridt i den retning vil jeg foreslå, at staten tilbyder arbejdsmarkedets parter at sænke momsen i stedet for lønstigninger. Derved vil vi styrke konkurrenceevnen, så mange ledige kommer i arbejde. For tidligere har vi jo sat arbejdstiden ned og lønnen op, hvor vi burde have gjort det modsatte. Og så har vi givet erhvervslivet byrder, hvor vi burde have fjernet dem, ikke mindst fra vore små virksomheder og fra vore produktionsvirksomheder.